

at lave en Kredts paa 20,000 Indbyggere til en Kredts paa 26,000 Indbyggere, naar Grundlovens § 32 siger, at det skal være 16,000. Hvis det ikke er grundlovstridigt, tror jeg ikke, man finder noget paa Jorden, der er grundlovstridigt. Det kan heller ikke betragtes som en midlertidig Ordning, for alle vide jo meget vel, at hvis denne Ordning træffes i Djebliffet, vil det være mange Aar, inden det Spørgsmaal kommer frem igen om en Forandring af Valgkredsene. Som sagt, det er vanskeligt at faa nogen Mening ud af dette andet end det ene: at sikkert ingen mener, at det er i Overensstemmelse med Grundloven, som de ere ved at lave. Jeg tror, det vil være svært ikke at vikle — jeg tør ikke beskynde dem for at have andre Meninger, end de fremsføre — men jeg vil sige, det vil sikkert være svært selv for Ministeren og dem alle sammen ikke at vikle og ikke have en Mening om, at det alligevel staar i Strid med Grundloven. At det gør det, staar klart for mig og for mange foruden mig. Hvad der nu egentlig skal komme ud af Sagen, forstaar jeg ikke. De Grunde, der ere fremsførte, for at man ikke vil opfylde Grundlovens Paragraf om 1 for hver 16,000, ere for Resten ikke af stor Betydning, men jeg tror ogsaa, at der ligger større Tanter til Grund derfor end dem, der ere fremsførte. Det, man har hørt, er jo kun dette: Have vi da 35, som vi kunne være bekendte at sætte ind i Tinget, om ikke af samme Mand saa af samme Retning, have vi 35 Politikere, foruden dem, der sidde her i Tinget? Det foreskriver mig, at det er noget dristigt for os at frygte, at dette ikke skulde være Tilfældet. Jeg antager, at Danmark har mange flere og maaske ogsaa bedre end dem, der sidde her. Det er dristigt at tro, at der ikke her i Danmark skulde findes 35 Politikere foruden de nuværende, som kunde bestride Pladserne her i Tinget, maaske langt bedre end dem, der have bestridt dem hidtil, for der kan jo være meget begrundede Klager, naar vi se hen til, hvor vi staa for Djebliffet. Jeg tror i hvert Fald, at der ikke vil være nogen Mangel i denne Retning, naar kun det ikke skal forstaas saaledes, at det nuværende System skal vedblive at bestaa, og de, der have regeret til Dato, altid vedblivende skulle være dem, der skulde regere, thi saa kan det maaske være vanskeligt. Men jeg tror, at der er mange dygtige Folk i Danmark, baade paa Kunstens, Litteraturens og Intelligensens Omraade, som i en Nær-række have holdt sig tilbage fra Politikken, fordi den Politik, der har været ført, ikke har været værd at have noget med at be-

stille. Jeg tror, der vilde have været mange, der vilde have optraadt som aktive Politikere, naar der havde været ført en anden Politik end den, der har været ført herhjemme en Menneskealder. I hvert Fald har Provisoriepolitikken holdt mange tilbage, for den var kun lidet lystig at komme ind i. Jeg tror derfor, at hvis det er den eneste og virkelige Grund, at de ikke tro, der kan staves 35 dygtige Mænd, lige saa dygtige som dem, der sidde, og maaske endnu dygtigere, hvis det er den eneste Grund, saa kunde de godt gaa ind paa de 35. Det viste sig jo ved Landstingsvalgene, at der ikke var saa saa Mænd, der havde Lust til at komme ind i Landstinget, og de skulle ogsaa nok faa at se, at hvis Folketinget udvides, vil der komme mange dygtige Repræsentanter ind, som vi ville have stor Gavn af at faa ind ved Siden af os, Folk, som maaske kunde magte mangen en Opgave, som det vil blive svært for os at magte uden Hjælp. Men jeg tror, som sagt, slet ikke, dette er den virkelige Grund, nej, Grunden er, at Thingdepunktet bliver noget forandret fra det bestaaende Forhold. Det er derfor, de ikke ville ind paa at have saa stor en Repræsentation Thingdepunktet vil blive forandret, hvis vi faa 35, thi det kommer til at se noget anderledes ud. Det er det, de Herrer ikke ville ind paa, de ville ikke ind paa en Forandring af § 32. Man vil tilvejebringe en midlertidig Ordning, som vil blive midlertidig, saa længe som vi, der ere med til den, leve. Jeg skal ikke gaa yderligere i mine Betragtninger, men jeg skal kun udtale, at det er min Agt, skønt jeg ønsker dette Lovforslag ud af Verden straks, at stemme for dets Overgang til 2den Behandling, og det skulde glæde mig, om det eventuelt nedsatte Udvalg kunde komme ind paa den rigtige Vej og bringe Forslaget paa ret Køl i Overensstemmelse med Grundloven. Hvis de ikke kunne det, saa ville de ikke kunne saa mig til at stemme for Forslaget, det er aldeles umuligt. Men ville de besværgt gennemføre det, paa deres Ansvar, vil jeg da haabe, at de kunne komme Retfærdigheden noget nærmere, end de ere komne det gennem dette Lovforslag. Jeg vil haabe, at det maa være deres Bestræbelse, hvis de ville gennemføre Forslaget uden Hensyn til Grundlovens § 32, at have saa megen Retfærdighedsfølelse, at de forandre det foreliggende Forslag til et mere retfærdigt Forslag, saaledes at Ansvaret i hvert Fald da ikke kommer til at hvile saa stærkt paa dem, som det vil gøre, hvis vi vedtage det nuværende Forslag.